*בת כהן שנישאת לישראל ואכלה בתרומה משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש ומיתתה בשריפה, ניסת לאחד מן הפסולין משלמת קרן א] וחומש ומיתתה בחנק דברי ר"מ וחכמים אומרים *אחת זו ואחת זו משלמת ב] הקרן ואינה משלמת החומש ומיתתה בשריפה:

אמר רב יוסף מחלוקת בנתינה שמן המשחה ובשינויי דשנינן ג] אבל נתינה דעלמא דברי הכל כזית. גופא תני תנא קמיה דר' אלעזר כל שישנו בסך ישנו בבל ד] ייסך וכל שאינו בסך אינו בבל ייסך א"ל שפיר קאמרת לא ייסך כתיב וקרי ביה לא יסיך ה] תני רב חנניה קמיה דרבא ו] מנין לכהן גדול שנטל משמן המשחה שעל ראשו ונתן על בני מעיו מנין ז] שהוא חייב שנאמר °על בשר אדם לא ייסך, א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי מ"ש מהא דתניא כהן שסך ח] בשמן של תרומה, בן בתו ישראל מתעגל בו ואינו חושש א"ל התם °ומתו בו כי יחללוהו כתיב כיון דחלליה הא איתחיל אבל גבי שמן המשחה כתיב °כי נזר ט] (נזר) אלהיו עליו-שמן משחה קרייה רחמנא דאע"ג דאיתא עליו לא איתחיל: על אלו חייבין על זדונו כו': קתני חוץ ממטמא מקדש וקדשיו-ממאי מפיק ליה? הכי קתני חוץ ממטמא מקדש וקדשיו שאין מביא אשם תלוי וניתני נמי חוץ ממי שעבר עליו יום הכיפורים שאין מביא אשם תלוי אמר ר"ל כי קתני י] היכא דאיתיה (לחטאת) ורחמנא פטריה, עבר עליו יום הכיפורים ליתיה יא] (לחטאת) דקא כפר ליה, ר' יוחנן אמר (א) יב] במבעט דקאמר יג] (אין) יום הכפורים (מכפר) דאי הדר ביה בתר יום הכיפורים בעי לאיתויי אשם תלוי, ור"ל סבר מבעט נמי מכפר עליה יום הכיפורים, ובפלוגתא: האומר יד] לא יתכפר לי חטאתי-אביי אמר אינה מכפרת רבא אמר מכפרת, היכא דאמר לא תיקרב דכולי עלמא לא פליגי דלא מכפרת דכתיב °יקריב אותו לרצונו כי פליגי דאמר תיקרב ולא תכפר אביי אמר אין מכפרת דהא אמר לא תכפר רבא אמר מכפרת כיון דאמר תיקרב, כפרה ממילא טו] אתי, והדר ביה רבא (מ)דתניא כ] יכול יהא יום הכיפורים מכפר על שבין ועל שאין שבין, ודין הוא טז] (ומה) חטאת ואשם מכפרין ויוה"כ מכפר מה חטאת ואשם אין מכפרין אלא על השבין אף יוה"כ אין מכפר אלא על השבין, לא, אם אמרת יז] בחטאת ואשם שאין מכפרין על המזיד כשוגג יח] תאמר ביוה"כ שמכפר על המזיד כשוגג יט] והואיל ומכפר על המזיד כשוגג מכפר על שבין ועל שאין שבין ת"ל °אך, חלק: מאי שבין ושאין שבין אילימא שבין=שוגג לא שבין=מזיד, הא קתני לא אם אמרת בחטאת ואשם כו' אלא כי הא דעולא א"ר יוחנן כ] אבל חלב והפריש קרבן °והמיר דתו וחזר בו הואיל ונדחה ידחה, כא] נהי דאידחי קרבן, גברא בר כפרה הוא אלא שבין=דאמר יכפר עלי חטאתי שאין שבין=דאמר לא תכפר עלי חטאתי ש"מ, ורמינהי כב] יכול לא יהא יום הכפורים מכפר אלא על שנתענה בו ולא עשה בו מלאכה כג] וקראו מקרא קודש, לא נתענה בו, ועשה בו מלאכה, ולא כד] קראו מקרא קודש-יכול לא יהא יום כיפורים מכפר ת"ל כה] יוה"כ הוא מ"מ ותרוייהו סתם סיפרא הוא, קשיין אהדדי? אמר אביי לא קשיא כו] הא רבי אליבא דרבי יהודה הא רבי אליבא דידיה דתניא רבי אומר כל עבירות שבתורה בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה יוה"כ מכפר חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר ברית בשר שאם עשה תשובה כז] יוה"כ מכפר, ואם לאו אין יוה"כ מכפר, רבא אמר הא והא רבי אליבא דנפשיה ומודה רבי בעבירות דיוה"כ גופיה דלא מכפר דאי לא תימא הכי כרת דיוה"כ לרבי כיון דבכל שעתא ושעתא מכפר היכי משכחת לה ומאי קושיא דילמא דעבד עבידתא כולי ליליא ובהדי עמוד השחר מית דלא כח] הוה יממא דלכפר ליה תינח כרת דליליא כרת דיממא היכי משכחת לה ומאי קושיא דילמא בהדי דקאכל נהמא חנקתיה אומצא כט] [ומית] דלא הוה ליה שהות ביממא דלכפר ליה אי נמי דעבד עבידתיה סמוך לשקיעת החמה ל] אי נמי בהדי דעביד עבידתיה פסקיה מרא לשקיה ומית דלא הוה ליה שהות ביממא דלכפר ליה לא]: וחכמים אומרים אף המגדף כו'; לב] מאי אף המגדף (שאין בו מעשה) רבנן שמעו לר' עקיבא דתני בעל אוב ולא תני ידעוני אמרו ליה מאי שנא לג] דלא מייתי קרבן משום דלית ביה מעשה, מגדף נמי לית ביה מעשה. ת"ר לד] מגדף מביא קרבן הואיל ונאמר בו כרת דברי ר"ע ואומר ח) ונשא חטאו וכללא הוא כל היכא דכתיב ביה כרת מייתי קרבן והא פסח ומילה דכתיב בהו כרת ולא מייתי קרבן

שמות ל · ויקרא כב · במדבר ו · ויקרא א · ויקרא כג

א) כ"א דקאמר דלא יתכפר לו יוה"כ כ"ש ב) [שבועות יג'] ג) [פסחים ה' וש"נ] ד) הוריות יא' סנהדרין מז' [זבחים יב:] ה) [שבועות יג'] ו) [שבועות יג' יומא פה: סז'] ז) [שבועות שם ע"ש] ח) [כ"א חטאו ישא (במדבר ט)]

שנשאת לישראל · ואינה משלמת חומש · דלא זרה היא] שהרי לא נתחללה שאם ימות בעלה והשא לכהן אוכלת או אם זרע אין לה הדרה לתרומה (ב): משלמת כו' · אשם ל"נ: ומיתתה בחנק · ורבי מאיר לטעמיה דאע"ג דמעיקרא לאו זרה היא השתא מיהא זרה היא: אחת זו כו' · דבעינן זר מתחלתו: וחכמים · היינו רבי יהודה בר פלוגתיה: ובשנויי דשנינן · דטעמיה דר"מ משום דאיתקש לסיכה: אבל נתינה דעלמא · כגון לא יתן עליה לבונה דמנחת סוטה, בכזית, דילפינן מונתן לכהן את הקדש (ויקרא כב) והכי מפרשא בפרק כל המנחות באות מצה (מנחות נט:): לא ייסך כתיב · בספרי יודין שדי תרא לתוך התיבה וקרי לא יסיך דמשמע מי שמצווה שלא יסיך לא לעצמו ולא לאחרים מצווה אחר עליו שלא לסוכו, ועובד כוכבים לאו בר מצוה הוא: כהן שסך, בן בתו ישראל מתעגל בו כו' · ופי' כהן שסך את עצמו שמן יכול בן בתו ישראל לבא להתעגל בו ואפילו גדול ושף עצמו בגבי אמו ואינו חושש אלמא כיון דבטלה בהתירה בטלה והכי תניא בהדיא בתוספתא דמסכת תרומות (פרק י') סך כהן את עצמו שמן של תרומה ומביא בן בתו ישראל ומעגלו על גביו 'ובן בתו ישראל' דנקט משום דרגיל אצלו והוא הדין לאחריני: שאינו מביא אשם תלוי · שאין אשם תלוי בא אלא על ספק חטאת קבועה כדמפרש בפ' בתרא (לקמן כה:): מפני' במבעט · ביוה"כ דאמר לא תכפר עליו' משום הכי לא תני ליה: ודין הוא · שלא יכפר: אלא על השבין · דלרצונו בעינן: (ג) אשם לאו דוקא נקט דהא אשכחן אשם אמזיד בפרק שני (לקמן ט:) ד' מביאין על הזדון: אך בעשור לחלק יוה"כ הוא: חלק · יום כפור לשבין ולא לשאינו שבין: מאי שבין · דקתני אין מכפרין אלא על השבין: הא קתני לא אם אמרת כו' יוה"כ מאי קאמר הייט הך: אלא כי הא כו' יוהייט דקאמר חטאת אינו מכפר אלא על השבין שבין משעת הפרשה עד שעת הקרבה ולא שהמיר דתו בינתיים (ד) והאם בעי למילף נו] יוה"כ דאם המיר דת קודם יוה"כ וחזר בו אחר יוה"כ תו לא מכפר עליה יום הכפורים אחר על עבירותיו שמקמי המרתו: אטו, הכי דקרבן אמריק הואיל ונדחה לאחר הפרשה ידחה מעל המזבח אבל גברא לגבי יוה"כ בר כפרה הוא כישראל מעליא: ורמינהו · אהא דתני לעיל יוה"כ אינו מכפר אלא על השבין: מקרא קדש · בתקון סדר התפלה: ה"נ לא קשיא הא ר' יהודה הא רבי: פורק עול · של כל המצות: מגלה פנים · דורש באגדות של דופי כגון מנשה שהיה אומר מה היה לו למשה לומר והמנע היתה פילגש: ברייתא דקתני יוה"כ מ"מ = רבי היא: מודה רבי בעבירות דיוה"כ · דהא דקתני לא התענה בו מכפר אעבירות דכל השנה, אבל ההיא עבירה דעושי לא מכפר ואך חלק נמי דקתני לעיל בעבירות דיומיה קאמר: (ה) יום הכפורים אינו מכפר אלא היום כדכתיב (ויקרא טז) כי ביום הזה: כרת · הולך ערירי בלא בנים, ואם יש לו, מתים: אי נמי דעביד עבידתא סמוך לשקיעת החמה · דלא הוה שהות לכפורי: א"נ בהדי דעביד עבידתא פסקיה מרא · דפסיק בה לשקיה ומית מיד דלא הוה שהות לכפורי: ה"נ מאי אף המגדף: שמעו לר' עקיבא · דמתני' ר"ע היא כדמפרש לקמן מגדף מביא קרבן דברי ר' עקיבא ואמרי אף מגדף נמי כידעוני *תימה לי ולר' יוחנן דאמר לעיל (דף ג:) הואיל ושניהם בלאו אחד נאמרו מאי אף דקתני במתניתין; ואומר חטאו ישא · מפרש לקמן נ] דברכת למגדף איירי בקרבן עבודת כוכבים: *אתיא לרבנן (רבנן קאמרי ליה הגירסא הכתובה בספרים אינה כפי שיטת הש"ס וכך היא בעיני)

תוספות קרי ביה לא יסיך · ואפי' מאן דלית ליה מסורת בפלוגתא הכא אינו מוסיף על התיבה אלא מסרס התיבה להטיל יו"ד בין סמ"ך לכ"ף: מנין לכ"ג שנטל משמן המשחה כו' · תימה אמאי לא קאמר לעיל דהוי שמן המשחה שני כתובים הבאים כאחד וי"ל דלא חשיב נסכית מלוותו אלא לאחר שניגב השמן כדמסיק שמן משחת אלהיו עליו איקרי אע"ג דאית עליו לא איתחיל: ובפלוגתא · פי' כי היכי דפליגי ר"י ור"ל במבעט ביוה"כ ה"נ פליגי אביי ורבא במבעט בחטאת לא בעי למימר דרבי יוחנן ור"ל פליגי נמי במבעט בחטאת כמו במבעט ביום הכיפורים דאיכא למימר עד כאן לא אמר ר"ל אלא ביום הכיפורים שמכפר על המזיד כשוגג ואי הוה פליגי אביי ורבא נמי ביוה"כ א"כ כי הדר ביה רבא ה"מ דהדר ביה מחטאת אבל מיוה"כ לא הדר ביה וסבר כר"ל וכאידך ברייתא דיוה"כ הוא מ"מ וא"כ קשה הילכתא אהילכתא דקי"ל כרבי יוחנן לגבי ר"ל וקי"ל כרבא לגבי אביי אלא נראה דלא פליגי ביוה"כ ועוד דקי"ל כרבנן דפליגי אדרבי ואמרי דיוה"כ לא מכפר אלא על השבין דהילכתא כרבי מחבירו ולא מחביריו: והדר ביה רבא מהא דתניא כו' · דליכא למימר דלא שמיע ליה ברייתא דהא לקמן מתרץ לה: תאמר ביוה"כ שמכפר על המזיד כו' · תימה דליתא ד' דברים שמביאין על הזדון יוכיח שאין מכפרין אלא [על] השבים והריב"ן דחה להנך שאין מכפרין על חייבי כריתות ועוד א"ל דנהי דיש חטאות מכפרין על המזיד מ"מ כמה חטאות אין מכפרין על המזיד משא"כ ביוה"כ: הואיל ונדחה ידחה · אע"ג דקי"ל כל שבידו לא הוי דיחוי ה"מ שאינו נדחה מחמת פסולו כמו שקיבל הדם ונתנו נשפכו דהוי כאילו נתנו על הכלפה פיחזר ויטלנו אבל האי נדחה מחמת פסול הגוף ודמי לדאמרינן בזבחים מזבח שנפגם כל קדשים שהיו שם פסולים אע"ג דבידו למלאות הפגימה: וקראו מקרא קדש · פי' בכסות נקייה כדאמר במכילתא מקרא קדש וכו': ומודי רבי בעבירה דיומיה · ולס"ק בברייתא קמייתא דלא מכפרי והא דיליף עבירות דיומיה מחטאת ואשם דלא מכפרי ולא יליף מיוה"כ גופיה דמכפר בלא תשובה אמאר עבירות משום דיליף עבירות דיומיה שיוה"כ נקבע עליהם מחטאת ואשם שקבועין על אותו חטא דהכי מסתבר טפי למילף ועי"ל דה"נ קאמר תאמר ביוה"כ כו' ואדילפת מחטאת ואשם תיליף ליה מיוה"כ גופיה: דחנקתיה אומצא · מכאן דקדק ריב"א דכרת אין זרעו נכרתים דהא הכא ארשו לא נחנקו ואתא יוה"כ ומכפר עלייהו והכתי לא משכחת לה כרת בבניו ואמר רבי כיון דבעוד הבשר בין שיניו חרה בו אף ה' ונפרע ממנו קודם שתאא שהות לתאות כפרה לא נמחל העון וכרתין גם זרעו דליכא למימר דהם נמחל שהרי הם לא חטאו: דלית ביה מעשה · היינו כר"ל דלעיל אבל לר"י ה"ק ליה רבנן כי היכי דפסח ומילה לא אתי קרבן דשב ואל תעשה ניניהו ה"נ מגדף:

מסורת הש"ס

תרומות פ"ז מ"ב [סנהדרין נא:]

◆

רבינו גרשום

ונכרתה וגו' אף כאן כרת: שהרי נותר · לא למדו הכתוב אלא בג"ש דיליף קדש קדש כתיב הכא כי את קדש ה' חילל וכתיב התם ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש מה להלן נותר אף כאן נותר ולא פגול אע"ג דכתיב ביה פגול דחוץ למקומו הוא כמקומו: שהרי בתו מאנוסתו · לא למדה אלא מג"ש דאמר ר' יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה לאיסורא כתיב הכא גבי לאו ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה וגו' והאי דקאמר ערות אשה ובתה באשה שיש לו אישות בה קא מיירי לא שנא בתה שהית לה מאחר לא שנא בתה שיש לה ממנו וכתיב ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה והכא לא כתיב אשה משמע דכל הני לאו באישות מיירי אלא באונס אשכחן בת בנו ובת בתו מאנוסתו בתו מאנוסתו מנין וכי תימא ק"ו אין עונשין מן הדין אלא אתיא הנה הנה לאיסורא מה כאן גבי ערות אשה ובתה גלי בבתו מאישות אף הכא בערות בת בנך או בת בתך מיחייב נמי אבתו מאנוסתו ואתיא זמה זמה לשרפה כתיב הכא גבי ערות אשה ובתה זמה וכבר ילפינן בתו מאנוסתו נמי מיניה דכתיב ביה נמי א)הנה שארה הנה זמה היא וכתב בשרפה ומה דכתב ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה היא מה זו בשרפה אף זו בשרפה ובתו מאנוסתו נמי: מה אוב וידעוני בסקילה דכתיב באבן ירגמו אותם דמיהם בם: המפטם ע"מ לסוך ממנו חייב ואינו מוסר לציבור ועובר משום על בשר אדם לא ייסך ובמתכונתו וכו' ואחר הסך ממנו שלא עשה פטור אע"פ שמסרה זה לציבור מ"מ לפי שאין חייבין כו': מה שמן כדמפטם ליה לחצאין פטור כדמפרש לקמיה: אשר תעשה כתיב כל עשיית דקטרת כלומר כל אותו שיעור שמקטיר אסור לפטם כמוהו ואפשר דמקטר קטרת לחצאין פרס שחרית ופרס בין הערבים דמנח היה מקטיר בכל יום משום הכי כי מפטים לחצאין חייב: אף קנה בשם מחציתו חמשים ומאתים כלומר דכולה חמש מאות והוו להו תרי אלפין: ואימא הכי נמי · נימא תרין אלפין: א"כ נימא קרא לתרווייהו לקינמון בשם ולקנה בשם מחצית ו חמשים ומאתים · מדלא קאמר לקנה בשם מחציתו ש"מ דאלף ותש"נ: כתב רחמנא בד בבד' מתקל במתקל דהיינו עין בעין: ואת אמרת בהכרע · כלומר שהיה שוקל ההכרעות אח"כ לבד לידע כמה הכרע יש בהן אלא מדכתיב בד בבד אלמא לית בהן הכרע: והאמר רב יהודה הסקום הוא יודע בהכרעות · כלומר שלא היה שוקל הכרעות לבד אלא מניחן כמות שהן והסקום יודע מה משקלן אלמא דאית ליה הכרע לכל שקל: אמר לך אביי רב יהודה דאית ליה הכרע יליף מהכא דסבר קנמון בשם אמאי

א) נראה דצ"ל דכתיב ביה נמי כי ערותך הנה הנה ודילפינן הנה הנה מהתם והוי נמי דכתיב ביה נמי זימה וכתיב בשריפה וכו'

עין משפט
נר מצוה

סו א מיי' פ"י מהלכות תרומות הל' יב:

סז ב מיי' פ"א מהל' כלי המקדש הל' י:

סח ג מיי' פ"א מהל' תרומות הל' ח:

סט ד מיי' פ"א מהל' שגגות הל' א:

ע ה מיי' פ"ג מהל' שגגות הל' ט:

עא ו מיי' שם הל' י ופ"א מהל' תשובה הלכה א:

עב ז מיי' פ"ג מהלכות שגגות הלכה א ופ"ג הל' א:

עג ח מיי' פ"א מהל' תשובה הל' ג:

עד ט מיי' פ"ג מהל' שגגות הלכה ח וכאידך מ"ד:

עה י מיי' פ"א מהל' תשובה הלכה ג וכאידך מ"ד:

עו כ מיי' פ"א מהלכות שגגות הל' ב:

[נ"ל שמן משחת אלהיו בויקרא כא]

שיטה מקובצת

א] וחומש · ס"א ואשם ורש"י ז"ל לא גריס: ב] משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש: ג] עי' בחדושין: ד] בבל יסך וכל כו' בבל יסך א"ל אות י' נמחק: ה] יסיך ס"א קרי ביה לא ייסך וקרי ביה לא ייסך: נ"א לא ייסך כתיב קרי ביה לא יסיך וקרי ביה לא יסוך: ו] עי' בחדושין: ז] מנין שחייב שנאמר: ח] שסך · עי' תוס' מנחות (ד' סט ע"א): ט] נזר שמן משחת אלהיו תיבת גו' ל"ש: י] קתני מידעם דאיתיה לחטאת ומיהו רחמנא פטריה: יא] ליתיה לחטאת דהא כפר ליה יוה"כ ר"י: יב] עי' בחדושין: יג] דקאמר לא נכפר עליה יוה"כ תיבות אין מכפר ל"ש: יד] בפלוגתא האומר לא יתכפר עלי חטאתי' הא דלא מייתי פלוגתא דרבי ורבנן דשמא לא פליגי לענין אם יפטור מאשם תלוי ביוה"כ כשאינו שב' גליון ע"כ: טו] ממילא קא הויא והדר ביה רבא מההיא דתניא יכול: טז] הוא הואיל וחטאת תיבת וכה נמחק: יז] בחטאת ואשם שאין מכפרין על המזיד כשוגג אע"ג דאשם שפחה חרופה ואשם נזיר באים על המזיד רוב אשמות קאמר ועוד דיוה"כ מכפר אמזיד דכרת אבל הני דוקא אלאו מכפר: יח] עי' בחדושין: יט] כשוגג יכפר על שבין כו' והשאר נמחק: כ] כא] כב] עי' בחדושין: כג] וקראו ס"א ועשאו מקרא: כד] כה] עי' בחדושין: כו] קשיא לא גרש"י הא רבי הא ר"י: כז] תשובה מוחלין לו ואם לא עשה תשובה אין מוחלין לו רבא כו': כח] דלא הוא יממא תיבת הוה נמחק: כט] אומצא ומית דלא: ל] החמה ולא הוה ליה שהות ביממא דליכפר עליה א"נ: לא] ליה אלא לאו כדשנינן מעיקרא: לב] מאי · אמאי קתני יצא מגדף כלומר אהיכא קאי וחכמים אומרים אף המגדף והלשון דחוק קצת' תוס' מהרש"א ז"ל: לג] לד] עי' בחדושין: לה] וזה היא שהרי: לו] למילף יום הכפורים דאם המיר דתו לעבודת כוכבים קודם יום כפור וחזר בו אחר יום כפור דחו לא: לז] לקמן כרת במקום קרבן דכרת כו' כך נ"ל:

הגהות הב"ח (א) גמ' רבי יוחנן אמר מתניתין במבעט: (ב) רש"י ד"ה שנשאת וכו' הדרה לתרומה ע"כ משלמת כו' כצ"ל והד"א: (ג) ד"ה אלא וכו' בעינן השבים ואח"כ מ"ה חטאת ואשם שאין מכפרין אשם לאו: (ד) ד"ה אלא כי וכו' בינתיים וכלא בעי למילף ביוה"כ: (ה) ד"ה מודה רבי וכו' קאמר הס"ד ואח"כ מ"ה ובהדי עמוד השחר ויה"כ אינו:

גליון הש"ס גמ' מתעגל · עי' כתובות ל ע"ב בתוס' ד"ה מתחייב · וביומא עז ע"א בתוס' ד"ה זר שבלע · ושם פא ע"א בתוס' ד"ה דתנן · ובמנחות סט ע"א תד"ה דבלע:

נושא
חילוק בין הנהנה משמן המשחה שכבר נמשח לשמן של תרומה שכבר נמשח

* כרת ור"ל שגגתו חטאת ור"ל לא הודע שלהם אשם תלוי חוץ מן המטמא מקדש וקדשיו מפני שהוא בעולה ויורד

נושא
למה לא קתני במתני' נמי חוץ ממי שעבר עליו יום כיפור שאין מביא אשם תלוי

נושא (המשך)
• האומר "לא יתכפר לו יו"כ"
• האומר תיקרב חטאתי ולא תכפר

מבנה
⌂ שלבים להסביר הא דקתני "שבין ושאינו שבין"

נושא/מבנה
△ תשובות ליישב סתירה בענין כחו של יו"כ לכפר מ"מ

✉ (מעקב) הוכחה להא דמודה רבי דיו"כ לא מכפר אעבירות דיו"כ גופיה

⛉ דחיה

נושא
טעם דר"ע דמגדף מביא חטאת

ויקרא כג:כז אך בעשור לחודש השביעי הזה יום הכפורים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה לה'

* עי' שיטה מקובצת בחידושין אות לג דמיירי נמי בר' עקיבא ועיין לקמן דתחילת פירקין ולא לפי ר' יוחנן